

Cedric Herrouk ez daki iheslariak abandonatzen mugako mendietan

Pello Zubiria Kamino

@pellozubiria

Frantzia eta Italia arteko mugan, Ventimiglia eta Metonen goiko aldeko Roya ibarreko herrietan bizi diren jendeak, gune minbera batean kokatu dituzte geografiak eta gobernuek migrazioak oztotatzeko erabakitako neurriek: autopistaz edo trenaz ezinda, milaka errefuxiatu afrikar paperik gabeko barneratzen dira paraje menditsuotan Parisera arin iristeko ametsaz. Antzina kontrabandoa ezagutuko zuten haran honetan orain asko dira mugalari humanitarioak. Hona baten istorioa.

Maiatzak 24, asteazken goiza Breil-sur-Roya (Frantzia, Italiako mugan) herriko tren geltokian. Sudan, Txad edo Somaliatik iritsiak dira, gerra, miseria eta diktaduretatik ihesi. *Nice Matin* egunkariko Benoit Guglielmik sarean jarritako bideoan aurpegi irribarretsua ikusten zaie.

Gehienak Cedric Herrou baserritar gaztearen etxaldean daude aterpeturik, Roya haranean. Bezperan dei egina zien agintariei, ia zienta bat lagun joango zirela agintarien esku beren buruak jartzera. Berak eta Roya Citoyenne elkarteke boluntarioek lagunduko diete bidaian, ordubete trenaz Nizaraino.

Nizan etorkin ilegalekin batera prentsaurrekoa emango dute boluntario eta abokatuek, iheslariontzako soluzio global eta efikazak eskatuz. Ondoren, etorkin eta laguntzaile, Estienne-D'Orves natur parkera doaz, *pic-nic* txiki bat jan, janzkiak banatu eta legezko paper kontuak egiten elkarrekin hasteko. Frantsesez, ingelesez, beste hainbat hizkuntzatan interprete inprobisatuekin... funtzionarioengana joan aurretik lanak aurreratuta eramateko.

Front Nationalekin indar handia du Itsas Alpeen departamenduan. Eskuinak salatu du boluntariook beren laguntzarekin etorkin ilegal gehiago erakartzen dutela Frantziara. "Hori pitokeria da - dio Herrouk- ondo begiratzen baduzu guk agintariei laguntzen diegu nolabaiteko kontrol bat edukitzen Frantziara iristen diren etorkinez". Poliziak parke-

tik kanporatuta, nonbait pasa beharko dute hurrengo gaua: prefetaren egoitzaren aurreko plazan egon beharko dute. Paper eskariak aurkeztuta, erantzuna jaso arte onik irauteko boluntarioen laguntza beharko dute.

Cedric Herrouk ez du jokabidea aldatu joan den urtarrilean bertan auzitegiek 3.000 euroko isuna eta zortzi hilabeteko espetxe zigorra ezarri zioten arren. "Ezer ez egiteak gizakion aurkako krimenaren konplize bihurtuko ninduke", esan zion juleari epailetan, gutxienez 200 etorkin ilegal pasatzen lagundu zuela aurpegiratu zitenean. 1979an Nizan sortua, *neorrurala* da, kaletik mendira etorritako baserritar berria. Olibak eta oiloen arrautzak merkatuetan saltzetik bizi da. *The Guardianek* apirilean aurkeztu du Herrouk eta bere lagunak egiten duten mugalari lana *Haraneko errebeldeak (The Valey Rebels)* dokumentalean.

Hasten da jarraituz auto txiki baten ibilera gaez Italiako muga aldeko errepede bihurrietan. Telefonoz deitu diote Herrouri. Leku jakin batera iritsitakoan, sei iheslari afrikar azalduko dira ilunpetik eta kotxean sartu. Horrela izaten da gau askotan muga alde honetan.

Urtarrilean espetxe zigorra -bete beharrik gabekoa, berriz okerrik ez egitekotan- jaso zuenean, kazetariak galdetu zioten ea jarraituko zuen: "Arazoak segitzen baldin badu, nik berdin jarraituko dut. Jendea daukat etxean eta zaindu behar ditut. Ez dagokit bereiztea

zuriak eta beltzak, legezkoak eta ilegalek. Ez da nire lana, ni baserritarra naiz, nire lana da jendea elikatzea".

Herrouk Roya haranean dauka etxaldea, eta poliziak mugak itxi dituenetik hortik pasatzen dira Frantziara Italiako azken geltokiraino, Ventimigliaraino, iritsitako etorkin gehienak. Lehenbizikoz atxilotu zuten zenbait andre eta ume eritrear Ventimiglian hartuta etxeraino eramateagatik, polizia italiarrek frantsesei jakinarazita. Orduko hartan prokuradoreak erabaki zuen ekintza humanitaria egin zuela.

60 iheslari kanpin humanitarioan

Geroztik Herrouk Roya Citoyenne elkartearen babesean laguntzen du. Laster, jendea iritsi eta iritsi, 60 baino gehiago baserri txiki baten inguruetan ahal bezala aterpeturik, elkarte hasi zen etorkinak sartzen SNCF tren konpainiaren instalazio abandonatu batzuetan. Bigarren atxiloteta orduan, okupazio ilegalegatik eta etorkinak Frantzian legearen kontra sarzteagatik.

"Hiru eritrear adin txikiko zeuden karabana honetan bideo bat ikusten, heldu ziren poliziak eta *taka!* eraman zituzten. Etorkinak erabiltzen dituzte kartoizko kaxak bailiran, traban baldin badaude hartu hemendik eta eraman horra. Baina gizakiak dira! Jendeak, beren iragan eta desioekin, familiak zain dauzkatena, gizon bat edo emakume bat elkar maite dutenak, beren haurrak eta gurasoak maite dituztenak, Italian geratu edo bi-

'The Guardian' egunkariaren 'The Valley Rebels' dokumentaletik hartutako irudian, Cedric Herrou Breil-sur-Royako plazan agur esaten bere etxaldean aterpetuta eduki duen iheslari eritrear bati, Roya Citoyenne elkarrekin agintariekin errefuxiatu multzo baten egoera nola edo hala moldatzeko bermea lortu ondoren. Iheslariak, lehenago, kameraren aurrean laburbildu ditu sorterritik mendiotara iritsi arteko ibilaldi latzaren xehetasunak.

dean hil zaizkien gurasoengatik negar egiten dutenak. Ez dira kartoizko kaxa puta batzuk!". Baina traba egiten dute.

Libian milioi bat migratzaile daude zain, bakoitzari lau edo bost mila euro kobratuta Saharaz beheko herrialdeetatik kontrabandistek ekarrita. Handik Mediterraneo zeharkatuz Lampedusa uharte italiarrera. Hemendik Italiako lehorrera, penintsula behetik goraino zeharkatuta Frantziako mugara iristeko.

Ventimiglia eta Menton arteko tren eta autopistak oso kontrolatuta daudenez, etorkin asko saiatzten dira Roya haranetik, Italiako lurretan itsasoratu baina Frantzian sortzen den ibaiaren arroan gora: Breil-sur-Roya, Saorge, Tende, Sospel... Errepideak bezain traketsa da hemen muga.

Bailarako herritarrek ehunka etorkini eman diote babesa. Nathalie eta

Raphaël antzerki munduan dabilta eta etxera bidean gauez aurkitu dituzte sarrri, berdin elurretan galduta. "Lehenbizikoz norbait hartu nuenean, bazkalondoko 14:30ak ziren, ni haur txikiarekin nindoan eta bidean ikusi nuen norbait oinez sekulako ekaitzaren erdian. Hiru ziren, oso gazteak. Hartu beharra neuzkan. Gau osoa oinez emana zuten, trenbidean zehar. Nora zihoazen galdetuta 'Pariser' esan zidaten, baina kontrako norabidean zihoazen, 'ez zoazte Pariserantz, berrito Ventimigliara zoazte' eta hori entzundakoan lehertu egin ziren".

Errefuxiatu bakoitzak dakar historia bat kontatzeko, sarritan irrifarrea erabat galdu gabe gertakizunik latzenak azaltzeko, gerrak, kanporatzeak, kartzela aldiak, torturak, itsasoaren zeharkatze dramatikoak, urpean lagatako lagunak... Askok adin txikikoak dira.

The Guardianeko kazetariak filmatzen ari direla, Herrouk Breileko plazan arrautzak saltzen dituen bitartean, jendarmeak etorri zaizkio. Kortesiazo bostekoa. Elkarrizketa surrealista. Elkarlan derrigortuan ari dira mugalari boluntario susmagarria eta beren buruek urrun agindutakoak lekuan aplikatu behar dituzten poliziak. Ageri da elkar errespetatzen dutela. Diote poliziek autobus bat datorrela adin txikiko errefuxiatuak aterpetxe batera eramatera, non daude, ez daukat mobila deika hasteko, ekarri behar dira gaztetxoak, nola ez duzue aurretik jakinarazi, deitu adin txikikoak aterpetuta dauzkaten guztiei... Poliziak zerrendak osatzen, autobusak zain, mutikoen besarkadak boluntarioei, eta badoaz. Baina etorkin asko da Europarako bidean, uholde hau ez da agortuko. ■

ZINKUNEGI OPTIKA

Hernani, 23 · 20004 Donostia
T. 943 420 624
info@zinkunegioptika.com
www.zinkunegioptika.com

50 urtez elkarrekin

